

Anna Roig.
Cantant P32,33

“Cal molta tendresa en el món actual”

EL PUNT AVUI
Avui, a les 21.00 h

Concessionari Oficial a Mataró i Maresme

Els candidats a la presó insisteixen a fer campanya

Junqueras reclama participar en debats i entrevistes als mitjans públics i tots estan pendents del Suprem i la JEC

Netanyahu pot tornar a governar Israel amb les dretes

Acord amb l'extrema dreta i els ortodoxos

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 11 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14965 - AVUI / Any XLI. Núm. 13835 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P12

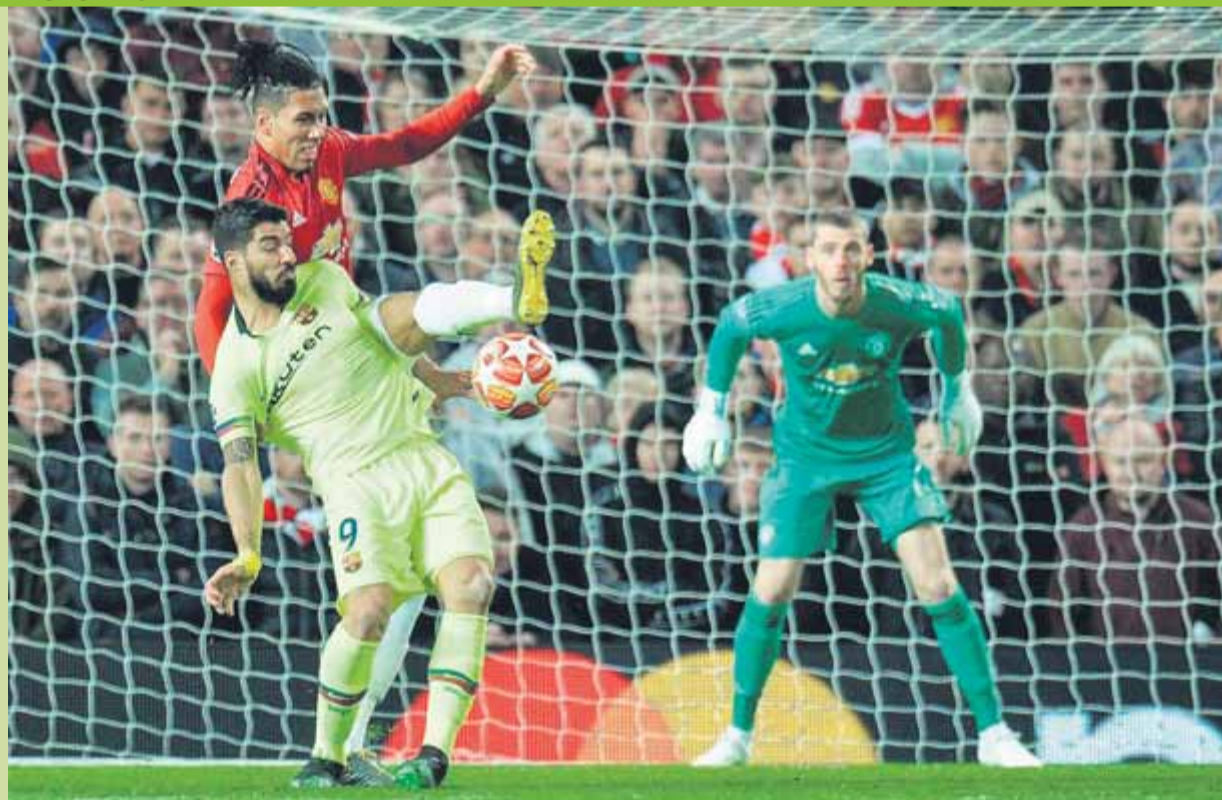
I ara, els bombers

1-0 • El jutjat investiga tres caps dels Bombers de Girona per fets ocorreguts l'endemà de l'1-0

Continua el relat de falsa violència en el judici

PROTESTA • Van protestar fent sonar les sirenes dels camions i ara els acusen de malversació

L'ESPORTIU

Luis Suárez i Chris Smalling disputant una pilota davant de porta, en el partit d'ahir a Manchester ■ EFE

Mitja feina feta

El Barça guanya a Manchester (0-1) amb un gol en pròpia porta

Europa-Món P26

Pugna entre Merkel i Macron pel 'Brexit'

#CATALUNYALLIBERTAT ELECCIONS

Cap de llista del PP a Tarragona. P16,17

Jordi Roca

“No hi ha un nacionalisme espanyol excloent”

GENER - MAIG 2019

6è CONGRÉS D'ATENEUS DE CATALUNYA

JUNTS CONSTRUÏM, JUNTES AVANCEM

www.ateneus.cat

congressateneus@ateneus.cat

932 488 130

@AteneusCatalunya

@AteneusCat

@AteneusCat

Organiza: Federació d'Ateneus de Catalunya

Col·labora: [Logos of various organizations]

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

La ràdio en català

Fa uns quants anys que escric en aquesta columna i sempre he intentat evitar parlar de *lo meu* (expressió manllevada de Nacho de Sanahuja, que ve a la ràdio a parlar de *lo seu*). Sempre he pensat que al lector li interessaria l'anàlisi de coses relacionades amb l'actualitat més que alguns aspectes de la meua vida professional i, per descomptat, de la personal. Això ha deslliurat el lector que els clavi la tabarra sobre com de bo és Bruce Springsteen, com de bonic és Sant Cugat i com d'irracional és ser del Barça. Aquesta prudència per no barrejar aquesta columna amb tot això ha fet també que rarament hagi parlat de la ràdio. No només de RAC1, que també, sinó de la ràdio en general. I de la catalana en particular. I això és una petita injustícia perquè a vegades cal tenir una mica menys de manies i presumir d'allò que funciona. Segons l'EGM que va sortir ahir, les ràdios generalistes en català sumen més d'un milió i mig d'oients. No és una xifra aïlla-

És una joia que cal preservar perquè també representa un oasi de normalitat que no es troba en altres facetes

da, és una xifra que confirma una tendència que fa temps que va a l'alça. A totes elles cal afegir-hi les ràdios temàtiques (com les musicals o les informatives) i el número s'enfila així fins als més de dos milions de persones que cada dia escolten i senten la ràdio en català. Ara mateix soc incapaç de detectar cap altre àmbit de l'ús social d'una llengua en què el català demostrï tenir aquest vigor. Això, que si estem pessimistes diu molt del marge de millora del català, és una joia que cal preservar perquè també representa un oasi de normalitat que no es troba en altres facetes. En un moment en què una part simbòlica del país està judicialitzada, potser convé recordar que només un 8% de les sentències de jutjats catalans estan fetes en català. És una manera molt gràfica de demostrar que, per deixadesa o per voluntat, la justícia espanyola està –per ser fins– desconectada de la realitat social de Catalunya. No així la ràdio, que té la particularitat de ser la segona (a vegades la primera) veu que escoltem quan ens aixequem al matí. I que per molts anys,

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Manuel Girona a Salàs

Quan va ser president, José Montilla va voler visitar els tres punts de Catalunya en aquell moment més deprimit. Va anar a Manresa, que llavors passava una crisi aguda, va anar a un lloc que no recordo i es va fer present al Pallars Jussà. Un grup de periodistes el vam acompanyar. Va dinar a Tremp amb els alcaldes de la comarca. Els de la comitativa ho vam fer en un menjador a part. Va sortir un home una mica enfurismat de l'àpat presidencial. Era l'alcalde de Salàs, molest perquè Montilla no tenia previst visitar el seu poble. Ens va convidar a fer-ho quan volguéssim. L'oportunitat se m'ha presentat aquest cap de setmana. També la de tornar a saludar l'alcalde. Salàs havia tingut una gran esplendor quan era el centre de la fira anual d'animals de peu rodó, importantíssima al país. Té dos bars d'una capacitat que no s'explica sense els tractants que s'hi havien reunit. Unes ballarines dutes del barri xino de Barcelona amenitzaven les transaccions i l'oci. Un home tocava el piano. Va venir el tractor, i Salàs va caure en la decadència sostinguda. Montilla el

“El poble del Pallars Jussà explica la història a través del comerç

podria haver perfectament visitat. L'atractiu del poble són ara les botigues. No botigues de comprar i vendre, que no se'n veuen, sinó en exposició. Siscu Farràs, professor d'història jubilat, ha ocupat les entrades de les cases del poble amb una barberia tal com eren abans les barberies; un estanc amb Ideales, Bisonte i Marlboro; una farmàcia que conté des de les herbes a pes fins als específics; un *colmado* amb Norit i flam Potax; una impremta, una merceria; un quiosc... El material acumulat li serveix per explicar no només l'evolució del comerç sinó la del país. De la pesseta a l'euro, de

la publicitat tranquil·la a l'agressiva, de la navalla a la màquina d'afaitar. Del Guerrero del Antifaz a la mort de Franco. Vaig reptar-lo a tenir els envasos de cartó que quan era petit embolicaven un bacallà salat infame. Farràs, col·leccionista total, ho té tot. Les escoles demanen visita. Fa ensumar una ampolla de Floyd a una mare jove. “De què fa olor?” “Del meu avi.” “Un deu.”

Què té a veure el banquer i financer barceloní Manuel Girona amb Salàs? Absolutament res. El canal d'Urgell que va sufragar cau lluny. Al vespre, però, es presenta al bar la tesi doctoral dirigida per Jordi Nadal que ha elaborat i publicat la lleidatana Lluïsa Pla sobre la nissaga dels Girona. Farràs fa una classe magistral sobre l'evolució de moltes famílies catalanes: de pagesos a financers passant per comerciants i industrials. La Lluïsa tira amb intenció: Manuel Girona no podia ser catalanista perquè el concepte no estava aleshores formulat i ell era monàrquic i senador, però en els seus últims escrits va deixar dit que en l'Espanya burocràtica i centralista Catalunya no podia avançar adequadament.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/cfcvai>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

En campanya

Aquesta mitjanit s'estrena oficialment la campanya electoral encetada fa mesos amb l'albirament dels comicis municipals i europeus del 26 de maig i accelerada amb la convocatòria dels espanyols per al 28 d'abril. El tret per a l'inici de la cursa. I la seguretat del límit temporal: ara sí, falten quinze dies.

Catalunya ha estat, és i serà omnipresent. Els candidats de les forces estatals s'hi abonen o s'hi resisteixen en funció d'estratègies. La del PP i Ciutadans es basa en la proposta –inconstitucional i impossible– de l'aplicació d'un 155 permanent sobre la Generalitat, amb el focus posat en mestres, mossos i mitjans públics. La promesa és mà de ferro prolongada en el temps per posar fi a un moviment, l'independentista, que si ha crescut en els darrers anys ha estat, en bona part, gràcies a la nefasta gestió dels populars.

Les d'Unides Podem són les úniques

“Amb el vent a favor, la guia és la prudència. Els errors, que els cometin els altres

que parlen de referèndum i de diàleg, compromís aquest últim que comparteixen amb el PSOE. Els socialistes, però, opten pel perfil baix amb Catalunya, equiparen dreta amb independentisme i miren d'esprémer l'agenda social. La contraposició amb el possible tripartit de la dreta amb Vox els

afavoreix, les enquestes els són favorables i la tàctica és la del moviment mínim. Amb el vent a favor, la guia és la prudència. Els errors, que els cometin els altres.

Els sondejos coincideixen en l'ascens del PSOE i veuen complicada la suma del PP i Cs amb l'extrema dreta. L'últim ha estat el del CIS, que obre la porta a un govern capitanejat per Pedro Sánchez sense necessitat de suport de les forces independentistes. Tot un somni per als socialistes, que podrien necessitar *només* Ciutadans o Unides Podem per a la investidura. El CIS també detecta un significatiu 41% d'indecisos. Per a ells la campanya serà fonamental en la tria de papereta en el quart diumenge d'abril. I siguin quines siguin les promeses, declaracions o les grans proclames de l'esprint electoral, el dilluns 29 l'independentisme seguirà on estava. Segons el CIS fins i tot més reforçat.

EDITORIAL

Netanyahu s'eternitza en el poder

Benjamin Netanyahu ha tornat a guanyar per la mínima les eleccions a Israel i, si no hi ha sorpreses, podrà formar govern per afrontar el seu cinquè mandat com a primer ministre. Després d'una campanya electoral duríssima, la més disputada de totes les que ha viscut, el líder del Likud ha tornat a obtenir el suport mínim necessari per mantenir-se en el poder en coalició amb partits de la dreta, d'ultradreta i ultraortodoxos jueus. Perpetuat en el càrrec de forma ininterrompuda des del 2009, i tenint en compte que ja va ser primer ministre entre el 1996 i el 1999, superarà el rècord de longevitat que té l'històric David Ben-Gurion, fundador d'Israel, en un país que no es caracteritza precisament per l'estabilitat política.

Decantat cada vegada més a la dreta i fent ostentació de la seva aliança i de les bones relacions amb el president dels EUA, Donald Trump, Netanyahu ha demostrat la seva fortalesa en aguantar i imposar-se, encara que hagi estat per pocs vots, al seu principal rival, Benny Gantz, en uns comicis que s'havien plantejat més com un plebiscit a la seva continuïtat en el poder que com una confrontació ideològica o de projectes polítics per als israelians. De fet, les propostes de la coalició Blau i Blanc, de tres partits, i liderada per alts comandaments de l'exèrcit israelià, no són tan diferents de les que predica el Likud.

La corrupció no li ha passat la factura electoral que esperaven els seus contrincants polítics, però li pot segar el mandat que es disposa a començar si se substancia la imputació contra ell que va anunciar a finals de febrer el fiscal general de l'Estat per tres causes que inclouen el frau i el suborn.

De reüll

Anna Balcells

Indecisos

Entre les moltes dades recollides pel baròmetre del CIS, m'ha cridat l'atenció el 41% d'indecisos. No és que em sorprengui que hi hagi gent dubtosa a l'hora d'agafar una papereta, però sí que sobta aquest percentatge tan elevat d'indefinició. És veritat que, rere els anomenats indecisos, hi ha un sac molt ample on es barregen cagadubtes professionals –vull dir que mai estaran segurs, en cap convocatòria electoral– amb votants confrontats a opcions molt semblants i que es debaten en el matís, fins a personal que, simplement,

Em pregunto què farà decantar finalment els que dubten sobre què votar

diu que no sap el què, però que en realitat no vol revelar la seva veritable intenció. De votants n'hi ha de moltes menes. Hi ha l'ideològic, el militant de pedra picada que manté una fidelitat incondicional a una sigla o a un espai polític. Hi ha el tàctic, el que es pren les eleccions com un joc

d'estratègia i que, en lloc de votar directament el que li demana el cap (o el cos), estudia moviments combinats perquè, a la manera d'una carambola de billar, acabin produint l'escenari que considera més favorable. Hi ha també el frívol, el que juga amb la papereta sense atorgar-li més transcendència, el que castiga amb el vot, el que premia, el que no s'identifica mai amb res...

Em pregunto què farà decantar, finalment, els indecisos, quin argument trobaran definitiu per acabar triant una llista o una altra, encara que sigui per pensar l'endemà que es van equivocar. O potser no.

Les cares de la notícia

CIENTÍFIC

Heino Falcke

La foto d'un forat negre

El professor responsable de l'experiment que ha permès obtenir la històrica fotografia d'un forat negre, un dels grans misteris de l'univers, explica que el que podem observar té una massa 6.500 milions de vegades la massa del sol i és a 53,3 milions d'anys llum de la Terra.

ESCRITOR

Joaquim Carbó

Un testament particular

Als seus 87 anys i amb una vitalitat envejable, acaba de treure *Testament*, novel·la publicada pels editors de Males Herbes, un joc literari en què ofereix quatre esbossos de novel·les a mig fer. Amb sentit de l'humor, ell mateix aclareix que és un testament, no un enterrament.

CANTANT I COMPOSITORA

Anna Roig

Belles cançons

Coneguda pel públic fins ara com la veu de l'Ombra de Ton Chien, coincidint amb el desè aniversari de la publicació del seu primer disc, ha estrenat un espectacle titulat *La Tendresse*, acompanyada d'una *big band* de catorze músics, que esdevé un homenatge a les belles cançons.

Tal dia com avui fa...

1 any

I ara, terrorisme
L'AN escolta la fiscalia i branda el delictes de terrorisme contra els CDR. Detenen una activista i en busquen un altre per l'obertura de peatges.

10 anys

Creix el lloguer
El lloguer de pisos creix del 30%. Creixen els arrendaments d'habitatges alhora que cau la compravenda. Els propietaris han de congelar els preus.

20 anys

Tropes a Kosovo
El primer ministre britànic, Tony Blair, no descarta usar tropa de terra per garantir "el retorn i la seguretat dels refugiats kosovars a les seves cases".

Full de ruta

David Brugué

Flors de maig enquistades

El mes de maig és, tradicionalment, el mes de les flors. I n'hi ha un tipus que només treu el cap quadriennalment. El mes de maig de cada quatre anys floreix, mostra la seva esplendor i després comença a pansir-se i desapareix. Mentre aquesta flor no hi és, de tant en tant algú se'n recorda. És un pensament efímer que s'anirà fent fort a mesura que el mes de maig de torn s'acosti. I cada poble té la seva. Alguns municipis, fins i tot, en tenen rams sencers. Evidentment, de mes grans i de més petites. Aquestes flors floreixen, sempre, per les municipals. Aquell període en què tots els alcaldables de Barcelona insistiran en la necessitat de refer de dalt a baix la Via Laietana. O els candidats de Girona recordaran com d'important és que hi hagi coordinació amb els pobles de l'entorn per articular una àrea urbana potent. A Tarragona, l'alliberament de la façana marítima. Són només tres exemples, d'aquestes flors. N'hi ha molts més.

Aquestes flors sempre floreixen per les municipals, i quan han passat, de tant en tant algú se'n recorda. És un pensament efímer

Lleida, Manresa, Vilafranca del Penedès i la resta de poblacions tenen les seves pròpies.

Però arribats en aquest punt, un reflexiona: si aquestes flors són tan necessàries, si són de tanta importància i si hi ha un consens generalitzat que s'han de tirar endavant, per què cada quatre anys parlem del mateix? Per què la Via Laietana segueix plena de trànsit i amb voreres estretes i fetes malbé? Per què els pobles de l'àrea urbana de Girona segueixen anant a la seva doblant serveis i mancances? Per què a Tarragona continua passant el tren per davant de mar? Si és que es tracta de projectes impossibles de fer, estalviïn-nos haver-los de tornar a sentir, senyors candidats. Si és que es poden tirar endavant, arremanguin-se i s'hi posin. Però no continuïn torpedinant la ciutadania amb temes vells. Facin propostes noves, engrescadores. Perquè els ciutadans, d'aquestes flors enquistades, n'estem farts. I sincerament, aquesta campanya fa mandra. Molta mandra.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor del Departament de Ciències Socials d'Esade

Maneres de fer política

Una. Dins les institucions. Amb el seu marc mental, el seu sistema judicial, policial i els seus mitjans de comunicació. Aquí hi juga la dreta, però també el gruix del PSOE. Fora de les institucions, fora de la Constitució, no hi ha res. L'autonomia catalana és una cessió i com a tal és reversible. El cos no negocia amb el braç. La dissidència es castiga. El poder és per utilitzar-lo. Espanya és un joc de suma zero. Per ser més Espanya, Catalunya ha de ser menys. La dada del 78,7% que volen decidir el seu futur és irrellevant. Menyspreable. L'objectiu: laminar les autonomies, domesticar els catalans, disciplinar les esquerres. El bloc de la crispació, l'insult i la nostàlgia. La nova CEDA, vaja.

DUES. Dins les institucions, per acostar-les a la voluntat del catalans. En aquest bloc hi juguen els partits que esperen el canvi de marea. Per aconseguir aquest canvi cal esperar una nova versió del PSOE; un renaixement del PP que ni la Gürtel ni la policia patriòtica li han portat; i que Ciutadans deixi de ser el Podem de dretes. Aquí també hi juga el partit català de l'ordre que, per no semblar desconsiderat, demana amb la

boca petita un canvi d'actitud per part de l'Estat però, si les coses es giren, no dubta a jugar el joc dels de més amunt.

ÉS EL BLOC DE LA LLARGA ESPERA. De l'espera que els mitjans espanyols no amaguin la diferència. De l'espera que l'autonomia financera torni. De l'espera que el sectarisme judicial s'arregli. El partit del triomf de la voluntat i el premi per bona conducta. Sí, sí, en definitiva. Compatible amb apreciar des de la butaca del saló de casa el vigor narratiu del darrer llibre de Vuillard sobre la presa de la Bastilla. Potser fins i tot la bellesa de la frase que parla de "l'alè prodigiós de les masses que s'exasperen quan els ame-

“Al llarg de la història els canvis socials centrals que han millorat la vida de les persones han arribat des de baix

nacen”. Tot mentre encreuen els dits perquè el que pensin uns jutges conservadors sobre el dret de protesta i manifestació sigui compatible amb el seu orgull de demòcrates de bé. Ai, admirat Pi de la Serra.

QUEDA UN ÚLTIM GRUP, el dels qui han llegit una mica d'història. El dels que saben que qui té el poder no vol compartir-lo. Que el poder permet determinar l'abast d'allò de què es pot parlar, canviar el significat dels mots i censurar. Aquest és el partit dels moments de crisi i de repressió. El partit dels qui llegeixen el moment actual com un moment excepcional amb líders polítics empresonats, partits escapçats i veus democràticament expressades silenciades, desfigurades i reprimides. És el bloc que recorda els límits de la doctrina del mal menor i que té ben present allò de perdre llençols a cada bugada. És el bloc que recorda a Fontana: al llarg de la història els canvis socials centrals que han millorat la vida de les persones han arribat des de baix. I això, és clar, demana recordar tantes vegades com calgui que la política mai pot circumscriure's només al que succeeix dins les institucions.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

A ningú li agrada ser el dolent de la pel·lícula

■ Quan les accions pròpies són jutjades per una gran part de la societat com a accions injustes, les persones que les defensen no poden permetre que això sigui visible i manifest. Aquesta premissa ens fa entendre la bel·ligerància que provoquen els llaços grocs. Cada vegada que les persones que defensen la repressió i les limitacions als drets democràtics en veuen un se senten qüestionades perquè saben que no estan situades al cantó correcte de la polèmica. De cap de les maneres poden permetre que el carrer i les persones els vagin recordant quina és la seva actitud davant unes accions que una gran part de la societat troba reprovables i que ells defensen. Per això sorgeixen tots els eufemismes, les trampes lingüístiques que s'inventen per tal que allò que està mal vist no

sembli tant. Com a exemple només cal pensar en la impossibilitat que tenen de definir els membres del govern empresonats com a "presos polítics". L'existència de presos polítics és un fet inacceptable per a les societats democràtiques, ergo, si no en parlem no n'hi ha. No es qüestionen el fet ni la democràcia espanyola, es canvien els termes i problema solucionat. La lluita contra els llaços grocs no mostra res més que la mala consciència dels qui la porten a terme.

TERESA CALVERAS BARNIOL
Barcelona

Albert Rivera i TV3

■ En un vídeo a les xarxes socials, el líder de Cs, Albert Rivera, ha reptat el director de TV3, Vicent Sanchis, a un cara a cara a la televisió per tal de debatre sobre les "mentides" de la televisió pública catalana i li ha recriminat que pretengui

presentar una querrela en contra seu "per dir la veritat" posant com un dels exemples d'aquesta "veritat" que "un presentador de TV3 va insultar Inés Arrimadas, líder de l'oposició".

No sé què pretén el senyor Rivera insistint en dir una mentida com aquesta. Es podria entendre que la primera vegada que va la pronunciar en el programa *El Hormiguero*, dient que "a TV3 s'ha arribat a dir puta a Inés Arrimadas", fos producte dels nervis o d'un error involuntari a l'hora d'expressar-se, però insistir en la mentida una altra vegada, ara en el seu esmentat vídeo, ja no deixa marge per a l'error, sinó per a una acció realitzada a consciència.

Cal deixar ben clar que aquesta acusació del senyor Rivera no és un fet interpretable, sinó absolutament contrastat: a TV3 ningú, ni cap presentador, ha insultat Inés Arrimadas dient-li "puta", ja

que qui en tot cas ho va fer –insinuant-ho clarament– fou l'actor Toni Albà en un tuit personal seu; una acció que no té res a veure amb la televisió catalana per molt que l'esmentada persona hagi participat com a actor en programes d'aquesta televisió, per exemple *Polònia*, un programa, per cert, elaborat per una productora externa a la cadena.

Probablement, el que Rivera està buscant és notorietat i protagonisme mediàtic a costa de TV3 –convertida pels mitjans de la "caverna mediàtica" en l'ase de tots els cops– en la seva lluita per liderar l'espai del "centredreta" de cara a les properes eleccions, però a un preu molt alt que mai pot pagar un polític, i menys si aspira a governar Espanya: mentir conscientment i amb tota impunitat.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Tinc la sensació que el PP i Vox tindran més vots del que diuen les enquestes perquè hi ha molt vot ocult”

José Félix Tezanos, PRESIDENT DEL CENTRE D'INVESTIGACIONS SOCIOLÒGIQUES (CIS)

Tribuna

Julià de Jodar. Escriptor

Una petita modèstia (i 2)

Arran de l'últim article meu publicat per aquest diari el 7 de març passat (“Una petita modèstia”), el doctor Francesc Planes, metge i escriptor a Badalona, em va enviar aquestes ratlles:

“Vagi per endavant que la teva Tribuna del 7-3-19 d'El Punt Avui em sembla excel·lent. Excel·lent i provocadora com a tu t'agrada. Voldria discutir –però, sobretot, completar– alguns aspectes que caldria tenir en compte. No diré res que no sàpigues, encara que el teu article ho dissimula. O m'ho sembla. La nostra societat catalana, i totes, sense excepció, estan formades per gent de tota mena, amb capacitats molt diferents. Talents, si vols. Si fem una gràfica, en ordenades –quantitats– i en abscisses –capacitats–, en surt una campana de Gauss. En el cim de la campana hi ha un gruix molt important de ciutadans amb capacitat intermèdia: la mediocritat. En l'extrem de la dreta, el nombre es redueix progressivament, hi ha els més capaços, i a l'esquerra, els menys capaços. Entenem la capacitat o el talent com alguna intel·ligència o la suma d'intel·ligències: abstracta, artística, manual pràctica, memorística, analítica, sintètica, per als idiomes, per a la pràctica esportiva... Ja ha passat a la història aquella valoració global per punts que no porta enlloc. Dels millors, cadascú en té la seva llista: Einstein, Thomas Mann, Mahler, Messi, Alice Munro, Zuckerberg, Mercè Rodoreda... i tants altres que han destacat per damunt de la mediocritat i que van aconseguir aprofitar les seves capacitats.

PER DEFINICIÓ, la majoria de ciutadans som en la mediocritat. Llavors ve la segona part. Quina actitud ha de tenir, hem de tenir, cada un dels mediocres? La més sensata seria acceptar la realitat i intentar desenvolupar al màxim allò per al que estiguin dotats. Aquí va un altre component de la capacitat:

l'actitud enfront de la vida i dels altres. Al costat de la vida i dels altres. No hi veig res de dolent que els qui ho vulguin s'instal·lin còmodament en la seva capacitat mediocre i visquin tan bé com puguin, amb un esforç també mediocre. Sense perjudicar tercers i no volent aparentar més del que són.

SI, ARA, ELS MEDIOCRES i els no tan mediocres tenen –tenim– la il·lusió d'aconseguir, amb la independència, una societat millor, res a dir. M'hi apunto. I si abans no havien –no havíem– dit res, millor tard que mai. Un despertar sobtat? Jo creia en el federalisme. Què vols fer-hi? Espera, que això no s'ha acabat. Qui sap on anirem a parar? Bé, tu i jo ho sabem. Allà mateix on han anat tots els nostres estimats que ens han passat al davant.

NINGÚ ESTÀ OBLIGAT a esforçar-se al màxim. Qui ho ha dit, que no em pugui deixar portar pel bressol de la mediocritat per gaudir de la vida, de la meua vida possible? Pensem en la vida del Sud, del Tercer Món. Hi ha menys

“Jo pretenia parlar de la modèstia i de la mediocritat com a virtuts, si es vol, metafísiques

gent feliç? Més o menys benestar? Depèn. Tampoc podran reclamar que la societat els doni més del que ells donen. Aquí, al meu entendre, hi ha un problema: exigir més que donar. No seria gaire encertat que tothom volgués ser un gran científic, escriptor, polític, economista, artista o esportista... Déu ens guardi d'una tal barbaritat. Que molts catalans treuen més pit del que valen? Segur. Ho podríem comparar amb madrilenys, andalusos o argentins... On seríem, en aquest rànquing de la supèrbia? Els xinesos no els conec prou.

LLAVORS VE EL TEMA de la modèstia. Molts catalans ens pensem que som el melic del món. El melic, de cap manera; ara ho són els nord-americans, els alemanys, els coreans i els xinesos. Som diferents? I tant! Som estranys, ja ho crec! Enlloc ha passat el que passa aquí, sense cap guerra. Ningú ens entén, la prova més clara que som diferents. Millors? No. Especials? Molt. La classe treballadora? No sé com se n'ha de dir, però ja m'entens. He de confessar que no conec el tema prou a fons. Vaig néixer al carrer de la Mercè i he viscut al carrer d'en Cueta i el de Guifré, sempre a Badalona. Mai he passat gana. Ja veus, poc món. Una passada per Cervantes m'hauria anat bé, però, per sort meua, m'ho vaig estalviar.”

ÉS UNA 'REFLEXIÓ ESTOCADA' que agraeixo sincerament al doctor Planes. Jo pretenia parlar de la modèstia i de la mediocritat com a virtuts, si es vol, metafísiques. Potser vaig fer-les aterrar materialment amb agosarades interpretacions històriques i socials. Quedin com a prova del terreny en el qual encara ens queda tant per explicar-nos com a individus i com a societat; millor, en tant que individus socials, per més que hi hagi raons per dubtar-ne seriosament.

De set en set

Sara Muñoz

Ànims! Arriba la campanya

Demà a la nit arrenca la campanya electoral prèvia a les eleccions generals del 28 d'abril. Qui no estigui molt connectat a l'actualitat política es deu preguntar quina campanya comença ara, si els partits ja porten setmanes, o mesos, o potser anys, en campanya permanent. Doncs preparin-se. Aquests dies s'intensificaran els insults, els impropis, la manca de respecte, les mentides intencionades... Les bústies de casa es tornaran a saturar de propaganda que ningú es llegirà i els grups de WhatsApp trauran fum si tenim un o més components que remen

Aquests dies s'intensificaran els insults, els impropis, la manca de respecte...

Aquests dies s'intensificaran els insults, els impropis, la manca de respecte...

a favor d'alguna força política. Sentirem un cabàs de compromisos que els partits asseguraran tirar endavant en cas de governar, però tampoc no s'emocionin gaire perquè, mentre no hi hagi cap llei que penalitzi l'incompliment del programa electoral, la majoria dels partits ens seguiran promentent la lluna. Total, després és tan senzill com culpabilitzar l'altre de la teua manca de paraula. Ens farem un fart de veure els partits independentistes barallant-se entre ells, amb més o menys discreció, mentre tota la resta els segueixen culpant a tots plegats del boom de l'extrema dreta o de la majoria de problemes del món. I quan aquesta campanya passi, respirin fondo, que ja s'ensumarà la de les municipals i les europees. Però no ens posem nerviosos perquè, malgrat tot, aquest és l'únic sistema que tenim per canviar el que no ens agrada. I sempre hi som a temps.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**L'eix nacional,
el tercer per
decidir vot en
les municipals**

Així ho apunta un estudi presentat ahir de l'Associació Catalana de Municipis

El govern impulsarà una llei catalana de l'eutanàsia

No podrà entrar en vigor, això sí, fins que l'executiu estatal la despenalitz

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La presó entra en cam

PETICIÓ Junqueras insisteix i reclama a la Junta Electoral participar en debats i entrevistes en els mitjans públics des del plató o la presó **MÉS** Tots els candidats presos demanen fer campanya i JxCat i ERC també volen fer actes a les presons

Emma Ansola
BARCELONA

Falten poques hores perquè comenci la campanya electoral per a les eleccions espanyoles, i tant el Tribunal Suprem (TS) com la Junta Electoral Central (JEC) esgoten terminis per decidir si els candidats que estan en presó preventiva poden participar en debats, entrevistes i actes electorals de campanya.

Mentre dura la indecisió –avui hi ha previst que es reuneixi la Junta Electoral Central–, els candidats presos intensifiquen la pressió per poder exercir el seu dret de participació política. El darrer a trucar a la porta va ser ahir el candidat d'ERC, Oriol Junqueras. El president republicà va dirigir-se per carta a la Junta Electoral Central per sol·licitar participar com a cap de llista de la candidatura republicana en les entrevistes i els debats que s'organitzin en els mitjans de comunicació públics, concretament a TV3, Catalunya Ràdio, l'ACN i TVE. La missiva a la Junta Electoral detalla quins són aquests actes, així com les dates, i apunta la possibilitat que, en el cas que no s'accepti la sortida de Junqueras de la presó, se li permeti participar-hi des del centre penitenciari.

La petició de Junqueras és una més de les ja registrades per la resta de candidats que estan en presó preventiva. És el cas del candidat d'ERC al Senat Raül Romeva i de Jordi

Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, caps de llista al Congrés dels Diputats per les demarcacions de Barcelona, Tarragona i Lleida, respectivament. Conjuntament amb Junqueras, tots cinc ja van demanar, a principi d'abril, un primer permís al Suprem per poder sortir de la presó i participar amb total llibertat en la campanya electoral. A hores d'ara la resposta del tribunal s'ha limitat a permetre que els candidats puguin recollir l'acta si obtenen escó al Congrés dels Diputats i participar del primer ple per tal de poder acatar la Constitució d'acord amb el reglament de la cambra legislativa espanyola, que requereix fer-ho de forma presencial durant el primer ple d'inici de la legislatura.

Més actes a la presó

Però, a més a més de la presència dels presos polítics en la campanya electoral com a caps de llista de les seves formacions polítiques, Junts per Catalunya i ERC també han sol·licitat l'organització d'actes als centres penitenciaris.

El 31 de març ho va fer ERC amb l'objectiu de celebrar actes tant a Soto del Real com a Alcalá Meco i a les presons catalanes de Lledoners, Mas Enric i Puig de les Basses. La sol·licitud, que recordava el permís que va ser concedit a Adelante Andalucía per fer un acte als centres penitenciaris durant les eleccions andaluses, va ser denegat per la Junta Electoral el 4 d'abril fent valer un informe d'Institucions Pe-

**Romeva,
Mundó,
Turull i Rull,**
a la sortida
d'Estremera,
el desembre
del 2017
■ ARXIU

Les dates

13.04.19

Dia en què ERC sol·licita fer actes electorals a Soto del Real i Alcalá Meco, de les 11 del matí a la 1 del migdia.

15.04.19

Dia previst per al primer debat electoral dels candidats a Catalunya i al qual Junqueras demana assistir. És a TVE.

nitenciaris del Ministeri d'Interior.

Els republicans, però, no s'han donat per vençuts i han tornat a reclamar a la Junta Electoral Central l'organització d'actes electorals a les presons. En aquesta segona

petició, els republicans s'avenen a fer actes sense la presència de mitjans de comunicació per evitar generar conflictes o qualsevol altra dificultat a la direcció dels centres penitenciaris. En la carta a la JEC, ERC també adjunta

un calendari d'actes, en aquest cas es demana que els mateixos candidats que estan presos a Soto del Real i Alcalá Meco puguin realitzar un acte aquest dissabte, dia 13 d'abril, de les 11 del matí a la 1 del migdia. Quant als centres penitenciaris catalans, el Departament de Justícia també espera un pronunciament de la Junta Electoral Central.

Però la resposta de moment continua encallada, i més després que dimarts el Suprem traslladés la decisió a la Junta Electoral. En aquest cas, els magistrats, i amb Manuel Marchena com a sotasignat de la pro-

vidència, es van declarar no competents per decidir sobre la petició, en aquest cas del candidat Jordi Sánchez, de JxCat, d'organitzar un acte electoral a Soto del Real. En espera que la Junta Electoral es pugui pronunciar avui sobre la celebració d'actes electorals a les presons, també queda pendent la decisió del Suprem respecte de la primera sol·licitud de tots els candidats de sortir en llibertat per fer campanya, i en què també s'inclou la petició de Quim Forn, que, a més a més, ha estat cridat a formar part d'una mesa electoral. ■

L'APUNT

“Catalanistes” contra el 80%

Òscar Palau

Quan una enquesta rere l'altra demostren el gran consens que hi ha a Catalunya per la fi de la repressió i un referèndum d'autodeterminació, és inconcebible que un partit autoanomenat catalanista i d'esquerres segueixi donant l'esquena fins i tot al 60% dels seus votants per fer més cas al PSOE. El 80% de catalans tenen clares les grans premisses per on ha de venir la so-

lució al conflicte polític, i no pot ser que alguns aparells segueixin sense donar-se per al·ludits i s'alineïn de facto amb les tesis del tripartit ultra. El PSC sempre ha fet gala de vertebrar la societat catalana. Doncs que, ara que sembla que tindrà l'oportunitat d'influir, es mogui de debò vers la solució que vol la gran majoria, si a la llarga no vol tornar a quedar relegat a la residualitat.

panya

Diversos integrants de la plataforma Som el 80% van comparèixer ahir a la nau Bostik de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Som el 80% pressiona el PSC perquè assumeixi un diàleg sense condicions

■ També li exigeix, com als altres partits, que faci seus els consensos socials d'alliberar els presos i aturar la repressió ■ Torra l'insta a unir-se al front comú

Òscar Palau
BARCELONA

Que tots els partits catalans, però sobretot el PSC –amb el 60% dels votants favorables al dret de decidir segons el CEO–, assumeixin en el programa electoral els grans consensos que, segons les enquestes, avui apleguen vuit de cada deu catalans com a sortida al conflicte polític amb l'Estat. Aquesta és la demanda que, a les portes de la campanya del 28-A, ahir va posar sobre la taula la plataforma Som el 80%, instigada per Òmnium i formada per una representació transversal de la societat civil, per tal que totes les forces polítiques es comprometin a fer seu aquest mínim comú denominador: la llibertat dels presos i exiliats polítics, el compromís per la fi de la repressió i la renúncia explícita a continuar emprant la via judicial contra el procés, i el començament

A les urnes, el català no es toca

La Plataforma per la Llengua ha encetat una campanya que, amb el títol *A les urnes, recorda: la llengua no es toca!*, fa una crida als partits perquè no usin el català com a arma electoral. L'entitat demana als partits que es presenten a

les eleccions del 28-A compromisos perquè reformin la Constitució espanyola per fixar el català com a llengua oficial de l'Estat amb el mateix rang que el castellà i sigui d'obligat coneixement per als servidors públics. ■ R.M.B.

d'una negociació “sincera i sense condicions ni renúncies” per buscar una solució que sigui referendada pels catalans. Unes línies mestres que ja van reclamar quan es van presentar al novembre, i per les quals han recollit ja 120.000 signatures. “Voldríem que es parlés de solucions en aquesta campanya i no de com enquistem el conflicte”, va resumir precisament qui va guanyar les darreres dues eleccions estatals a Catalunya, l'exlíder dels comuns Xavier Domènech, que va demanar “humilment” a tots els partits

que assumeixin uns plantejaments “bàsics per respondre als anhels del conjunt de la ciutadania”. “Hem de repensar com organitzar la societat per no caure en l'immobilisme i l'enquistament; compartim molts objectius per poder avançar i dibuixar nous escenaris”, va resumir també l'exdiputada del PSC al Congrés i exintegrant del comitè federal del PSOE Esperança Esteve. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va anar una mica més enllà i va exigir al govern espanyol que ordeni a la fiscalia retirar

“totes les acusacions” contra els presos polítics. “L'empresonament és injust i desproporcionat, no hi haurà normalització plena amb polítics i activistes a la presó”, va subratllar l'activista Carme Porta. “Cal sortir de la confrontació quotidiana i donar valor a consensos que permeten trobar sortides”, va instar l'expresident del Parlament Joan Rigol.

No van ser els únics ahir a demanar al PSC que s'incorpori al vaixell de la majoria. Durant la sessió de control al Parlament, el president, Quim Torra, va instar el grup que “rebutgi” l'intent de l'advocacia de l'Estat d'imputar votants de l'1-O i s'afegeixi a un “front comú” entre les forces “demòcrates” per aturar i lluitar contra la “repressió de l'Estat”. En la mateixa línia es va expressar el líder parlamentari d'ERC, Sergi Sabrià: “Voldríem tenir el PSC en aquest front comú.” ■

ERC vol fora Vox del judici pel 28-A

ERC va presentat ahir un escrit a la Junta Electoral Central (JEC) perquè el Suprem exclogui Vox del judici durant la campanya electoral de les generals. Els republicans recorden que Vox es presenta a les eleccions, i consideren que si poden exercir l'acusació popular durant el judici això els dona “més visibilitat de la que correspon” segons la llei electoral. El portaveu jurídic d'ERC, Joan Ignasi Elena, va assegurar ahir que justament la formació d'extrema dreta aprofita el judici

per fer propaganda política. ERC també ha recorregut a la JEC perquè insti el Suprem i suspengui les declaracions dels testimonis previstos durant la campanya. Elena, però, no va aclarir si sol·liciten una suspensió del judici. “Això ho haurà de decidir el tribunal”, va concloure. En plena campanya han de declarar, entre d'altres, el vicepresident Pere Aragonès, l'exsecretari d'Hisenda Lluís Salvadó o els exconsellers Jordi Jané, Meritxell Ruiz i Jordi Baiget.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alguns agents admeten haver trencat 30 portes en dos centres l'1-0

■ Va passar en una escola de Barcelona i una altra de Sabadell, segons exposa Salellas al Suprem ■ Dos policies també diuen que l'alcalde de l'Hospitalet els va "increpar"

Mayte Piulachs
BARCELONA

El penalista Benet Salellas, de l'equip de defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va exposar ahir en el judici contra els independentistes catalans al Tribunal Suprem que, a més d'actuacions violentes contra els ciutadans, algunes unitats policials també van provocar greus destrosses en centres de votació de l'1-O, factura que el Ministeri de l'Interior no abonarà mai amb l'argument que els cossos policials actuaven sota un mandat judicial del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per aturar el referèndum.

Un inspector de la policia espanyola i responsable de les unitats de policia judicial encarregades de recollir el material va admetre a Salellas que les unitats d'actuació policial van esberlar unes trenta portes en una escola de Sabadell, malgrat que veien com un grup de veïns s'en-

La xifra

9

agents de la policia espanyola van relatar la seva actuació en centres de Barcelona, Sabadell i l'Hospitalet.

duien el material de votació pel pati. També van trencar una trentena de portes a l'escola de Pau Romeva de Barcelona, en la qual van acabar provocant ferides a una quinzena de persones.

A més, un segon inspector i un agent de la policia espanyola van reconèixer que l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, la socialista Núria Marín, els va "increpar" per haver usat "tanta violència" en entrar a l'IES Vilumara, i trencar la porta d'aquest edifici modernista. L'inspector va negar que no actuessin en més centres de votació de l'Hospitalet davant l'es-

broncada de l'alcalde i ho va atribuir al fet que no tenien unitats per entrar als locals protegits. A l'institut, a un agent li va quedar el peu enganxat a la porta, la qual cosa li va fer mal però finalment no va necessitar assistència mèdica, va dir.

Un tercer inspector, amb el número d'identificació 88.279, va declarar al tribunal que a les portes del Departament d'Ensenyament van trobar la llavors consellera Clara Ponsatí, que es va lligar pels braços amb altres concentrats i va dir-los: "Aquesta és la meua casa, no me'n vaig." L'escorta de Ponsatí també hi era i anava armada, segons van destacar testimonis policials espanyols en altres sessions.

En la sessió també van declarar dos agents dels Mossos de Granollers, a petició de Vox i com a retret perquè l'1 d'octubre eren a la comissaria per atendre emergències i no en el dispositiu contra la votació. ■

Concentració a l'IES Vilumara de l'Hospitalet contra les càrregues policials l'1-O ■ R.M. BRAVO

El Seat Ibiza de Presidència i els espies policials

Els quatre inspectors i cinc agents de la policia espanyola enviats a Catalunya per aturar el referèndum d'autodeterminació van insistir a denunciar, en el judici, que "l'actitud" dels agents dels Mossos que eren davant dels centres de votació era "passiva", com han reiterat els seus superiors. En un cas van relatar que van haver-los de demanar que moguessin un cotxe policial travessat al carrer i que els impedia l'accés al

centre de votació, sense cap incident.

A més de la passivitat, s'acusa els Mossos d'espionar els moviments dels cossos policials espanyols, cosa totalment negada pel comissari Ferran López. Ahir fins a quatre agents dedicats a l'"observació" de centres i de mossos, van indicar que van veure dues persones de paisà parlant per un petit micròfon i van deduir que eren agents dels Mossos en veure que el

Seat Ibiza que conduïen era de Presidència, segons van comprovar. No és cap secret, i el llavors conseller d'Interior, Quim Forn, va explicar al Suprem que per cobrir l'1-O es van destinar molts recursos, com ara fins a 41 vehicles d'altres departaments i de lloguer. "Sap que hi havia altres cossos policials actuant l'1-O? I que la vigilància i la contravigilància no eren exclusives seves?", va etzibar l'advocat Xavier Melero a un dels agents.

L'expresident i els quatre consellers, en una compareixença a Brussel·les el desembre del 2017 ■ EFE / ARXIU

Llarena archiva la causa contra els set exiliats i n'aprova la pròrroga

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'instructor del Tribunal Suprem de la causa contra els independentistes catalans, Pablo Llarena, va dictar ahir una interlocutòria en la qual archiva la causa penal contra els set exiliats, que qualifica de "processats rebels". Són l'ex-

president Carles Puigdemont; els exconsellers Clara Ponsatí, Meritxell Serret, Lluís Puig i Toni Comín, a més de la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i de l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel. Aquesta acció és de tràmit, i el jutge Llarena la tenia dependent de realitzar des del 9 de juliol passat i s'ha en-

darrerit per les recusacions que li van presentar, segons el gabinet de premsa del Suprem. "És una causa latent i es tornarà a reobrir quan s'ordeni la seva detenció", indicaven les mateixes fonts.

Una mostra que la causa contra els exiliats és viva és que el jutge Llarena abans d'ahir va aprovar la

pròrroga de la instrucció divuit mesos més, a petició de la fiscalia i com obliga a fer la llei. Ara, però, el comptador està a zero fins que ordeni la detenció dels exiliats, que va fer retirar perquè només s'admetia pel delictes de malversació. Amb la sentència del Suprem, es podrien reactivar les euroordres. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

FERRAN ESPADA

LES FRASES

“A l'escola Joan Boscà hi havia gent gran que ens van dir que no sabien què hi feien allà i que volien marxar”

TIP 88.009

POLICIA NACIONAL INSTRUCTOR D'ACTES DE L'1-O

“A l'escola Pau Romeva vam veure dues persones que eren mossos camuflats, amb micròfons d'orella, botes tàctiques i defenses”

TIP 75.137

INSPECTOR DE LA POLICIA NACIONAL DE CONTRAVIGILÀNCIA L'1-O

“Al Dolors Monserdà hi havia gent enfilada, i un senyor que és l'únic que està dret en aquest moment, que és el que es dirigeix a nosaltres, és un lletrat de la defensa (Andreu van den Eynde)”

TIP 88.279

POLICIA NACIONAL INSTRUCTOR D'ACTES DE L'1-O

“A la sortida vaig sentir trets a l'aire, ens van tornar a insultar. També ens van llançar objectes. Cridaven: “Encerclem-los””

TIP 127.996

PARTICIPANT EN L'OPERACIÓ POLICIAL DE L'1-O

“Vam haver de tirar a terra la porta a cops, utilitzant martells i altres eines, com per exemple una cisalla”

TIP 67.093

POLICIA NACIONAL INSTRUCTOR D'ACTES DE L'1-O

“No sé si va arribar el material requisat o no. Vaig ser instructor de l'acta de l'endemà quan va declarar el senyor Téllez, que es va presentar voluntàriament”

TIP 455

GUÀRDIA URBÀ DE BADALONA

“Durant l'1-O vaig estar destinat al 112. No vaig tenir cap actuació en relació amb el referèndum”

TIP 16.646

MOSSO D'ESQUADRA

LA CARA I LA CREU

L'Estat és assenyalat al Consell d'Europa pel judici

La premi Nobel de la pau Jody Williams va denunciar ahir davant del Consell d'Europa el judici de l'1-O, que segons ella suposa un “perill” per als drets humans. Williams va estar dimarts al Suprem i ahir va criticar a Estrasburg la situació de presó preventiva dels acusats i el procés judicial, durant la taula rodona *Reptes a Espanya en relació amb els drets i les llibertats fonamentals*.

Vox fa el ridícul amb els testimonis proposats

Vox va provocar perplexitat pels testimonis policials que va cridar ahir. La paciència de Marchena es va esgotar quan al final de la jornada van declarar membres de la Urbana de Badalona i dels Mossos que no havien participat directament en els fets. L'advocat de Vox, descollocat, va improvisar preguntes genèriques i va rebre l'amonestació d'un enfadat president del tribunal.

LA PREVISIÓ DE MARCHENA

Sentència entre el setembre i l'octubre

El president de la sala, Manuel Marchena, va aprofitar la llarga pausa matinal d'una hora que va decretar ahir per fer una inusual visita a la zona de premsa habilitada al Suprem. Amb especial atenció cap als periodistes catalans. Marchena es va presentar improvisada-

ment a l'anomenada “sala de l'aspirina”, on operen les emissores de ràdio acreditades. Els mitjans escrits estan a l'estança de la biblioteca. El jutge va fer broma amb els periodistes i els va dir que havia anat a veure “la massa”, en referència al terme que utilitzen els policies

per descriure els ciutadans concentrats.

Marchena va ser interrogat sobre la durada del judici i va fer una previsió. Segons els seus càlculs, i fent broma amb la possibilitat que els periodistes puguin fer vacances, va insinuar que les sessions es podrien acabar al juny i la sentència es podria emetre entre els mesos de setembre i octubre. El fiscal Zaragoza també va visitar la premsa.

Manuel Marchena durant la sessió del judici ■ EFE

L'ENSURT

Una indisposició del famós secretari ‘Paco, el dels vídeos’ alarma la sala

La sessió es va suspendre a primera hora. Un secretari que s'ha fet popular perquè Marchena l'anomena com a Paco ha necessitat atenció mèdica. El funcionari té un paper rellevant perquè controla la projecció de vídeos. Paco es va recuperar i tot va quedar en un ensurt.

LA PETICIÓ

Santi Vila demana el retorn de la seva fiança per falta de diners pel judici

Santi Vila ha reclamat que li retornin la fiança de 50.000 euros que va aportar per eludir la presó. Segons exposa, l'assistència al judici està provocant una “diminució rellevant” de la seva activitat professional i no pot pagar les despeses de fer front al judici.

agro
BOTIGA

productes
cooperatives
catalanes

100 anys
Des de 1918
AGRÍCOLA
VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La justícia investiga ara els Bombers de Girona

■ Se'ls acusa d'haver fet un comboi de protesta davant de la comandància de la Guàrdia Civil, l'endemà de l'1-O ■ Citats a declarar tres comandaments per malversació i abandonament del lloc de treball

Ciudadans aplaudint efectius dels Bombers durant les concentracions que es van organitzar el dia 3 d'octubre del 2017 a Girona ■ Ò. PINILLA

Ò. Pinilla / G. Pladeveya
GIRONA

L'aparell judicial ha fixat ara el punt de mira en els Bombers de la Generalitat. Hi ha oberta una investigació per uns fets que haurien ocorregut, presumptament, a l'exterior de la comandància de la Guàrdia Civil de Girona el 2 d'octubre del 2017, l'endemà del referèndum. Hi hauria, ara mateix, tres comandaments dels Bombers que estan citats a declarar com a investigats al juny. Segons sosté la Guàrdia Civil, aquell dia els Bombers van realitzar

un acte de protesta circulant amb diversos vehicles oficials per davant de la comandància del cos de seguretat estatal, haurien fet sonar les sirenes, els haurien insultat i exhibit pancartes a favor del referèndum. Després van enfilelar fins a la plaça del Vi, on van ser rebuts per un grup de manifestants davant de l'ajuntament. Per la suposada mobilització, el jutjat ha obert una causa pel delictes de malversació de diners públics (per la despesa de gasolina) i abandonament del lloc de treball.

La investigació i l'engranatge judicial han ar-

rencat a partir de la denúncia que va fer la Guàrdia Civil. Dilluns, la direcció general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments va rebre un requeriment del jutjat d'instrucció número 2 de Girona, que demanava que es lliuressin dispositius telemàtics i informàtics relacionats amb tres bombers. Es pretén buscar informació en mòbils, ordinadors, tauletes i discos durs per intentar esbrinar si algú va autoritzar la mobilització i qui l'hauria secundat. En el requeriment no s'especifica per quin motiu es reclama aquest material,

Ordre de detenció d'un manifestant

El jutjat d'instrucció número 4 de Girona ha dictat una ordre de detenció contra un dels manifestants investigats pel tall a les vies del TAV durant les mobilitzacions que hi va haver l'any passat, coincidint amb l'aniversari de l'1 d'octubre. Segons va confirmar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), l'activista estava citat a declarar al jutjat divendres passat, arran d'un atestat dels Mossos d'Esquadra, però va optar per desobeir i no presentar-s'hi. Aquest jutjat és el

que instrueix la macrocausa en la qual també hi ha investigats els detinguts en l'operatiu que la Policia Nacional va dur a terme el 16 de gener (entre els arrestats hi va haver els alcaldes de la CUP de Verges i Celrà, Ignasi Sabater i Dani Cornellà, i el fotoperiodista Carles Palacio). La campanya antirepressiva de solidaritat amb els encausats demana estar atents a les xarxes socials per sortir al carrer i mobilitzar-se en el supòsit que es produeixi la detenció del noi. ■ REDACCIÓ

però sí que deixa entreveure que és en relació amb un episodi del 2 d'octubre i amb uns vehicles del cos de Bombers.

La Guàrdia Civil havia sol·licitat poder personar-se al parc de Bombers per emportar-se aquests efectes. Des del jutjat, però, se'ls va denegar l'entrada i escorcoll. Es va autoritzar el lliurament del material, de tal manera que es va optar perquè fos personal del Departament d'Interior de la Generalitat qui el recollís i l'entregués. Ho van fer ahir, quan membres de l'assessoria jurídica del departament i de l'àrea de les TIC van anar a buscar-lo, al parc dels Bombers de Girona i a l'edifici de la Generalitat que hi ha a la ciutat. També es van encarregar de substituir aquests aparells, que són necessaris per als Bombers per poder continuar la seva feina amb normalitat.

Relat al judici

En la sessió del 28 de març del judici per l'1-O que s'està celebrant al Suprem, un guàrdia civil procedent d'Alacant va manifestar que el 2-O es trobava fent tasques de vigilància de paisà a l'exterior de la comandància de Girona. Va explicar que, pels volts de dos quarts de dotze del migdia, van passar per davant de l'edifici una quinzena de vehicles dels Bombers amb les llums posades, i fent sonar les sirenes i els clàxons. Va assegurar que els ocupants els van preferir gestos com aixecar el dit del mig, posar el dit polze cap a baix o tocar-se amb la mà la cara per dir-los que eren "uns barruts". També va afirmar que els van cridar "feixistes, fills de puta i covards". ■

35è Saló Llibre Infantil Juvenil Catalunya
De l'1 al 14 d'abril de 2019
L'Amistat. Mollerussa

HORARI:
De dilluns a divendres, de 9 a 13 i de 15 a 20 hores
Dissabtes i diumenges, d'11 a 14 i de 16 a 20 hores

clijCAT Ajuntament de Mollerussa Generalitat de Catalunya Departament de Cultura oepk Diputació de Lleida

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Molt de renou i poca llana

L'enquesta del CIS ha tret de polleuera a alguns. "Que el PSOE es pagui les enquestes tòxiques", clama Libertad Digital. Per què, si el que compta és el dia 28? L'ABC dona una pista: "Busca l'efecte arrossegament". "S'incentiva la crida a «cavall guanyador»", aclareix *La Razón*. *El Mundo* despatxa l'afer així: "El CIS s'enfonsa en el descrèdit", i Pilar Cernuda, a *El Correo Gallego*, es queixa que la institució no "ajusti més els pronòstics". Demetrio Madrid, a *La Opinión*, conclou que l'abstenció por crear "frustració, involució i retrocés", i Juan Carlos Ortega, a *Menorca*, alerta: "La gent ha perdut la por que li diguin fatxa."

Un judici que no ha d'estranyar a ningú

Editorial sobre els últims processos: "No som davant un «estat d'excepció judicial» ni els acusats complien cap «mandat democràtic», com es va apressar a dir el president Quim Torra."

Un dubte sobre el futur govern d'Espanya

Julia Navarro es pregunta: "Podem estar segurs que per quedar-se a La Moncloa [Sánchez] no acabarà arribant a acords amb l'independentisme català que suposin concessions inassumibles?"

Doncs si s'ha de canviar la llei, es canvia

Pedro de Silva reflexiona: "Està força clara la conveniència que el judici no acabi en condemna. Hi haurà condicions per modificar [la llei], buscant pacificar l'afer català durant almenys 30 anys."

Per a què hi ha tribunals?

Com en el cas dels presos polítics, hi ha una premsa que dicta la sentència abans del judici. "La investigació acredita [...] la participació [dels mitjans públics] en la rebel·lió orquestrada per Puigdemont", diu *El Mundo*. "Tots els espanyols tenen ja una idea més formada sobre el que va passar a Catalunya", afirma l'ABC.

Quan fou mort el combregaren

L'il·lustrador Ortifus, al diari *Levante* del País Valencià, veu així les últimes afirmacions de José María Aznar. Qui va ser president d'Espanya, com altres, han vist massa tard quin és el resultat d'haver fet fora del PP allò que ara anomenen "extrem centre".

David Bonvehí, durant la seva intervenció ahir al consell nacional extraordinari ■ PDeCAT

Bonvehí defensa el futur d'un PDeCAT més transversal

El consell nacional del PDeCAT ratifica la llista per a les europees i el programa dels comicis espanyols

J.A.
BARCELONA

El president del PDeCAT, David Bonvehí, va defensar ahir en el transcurs d'un consell nacional extraordinari el futur i la fortalesa de la formació i la seva capacitat per adaptar-se a les noves fórmules transversals que al seu parer demana la societat. D'aquesta manera, i sense anomenar-la, replicava a les paraules de la senadora i excoordinadora del partit, Marta Pascal —no hi va assistir—, que considera que una part de l'electorat tradicional convergent se sent "orfe" políticament i plantejava la possibilitat de crear una nova formació. "Aquest partit té sentit, té futur, escoltarà la societat i s'adaptarà", va assegurar Bonvehí, per defensar la confecció de candidatures electorals transversals com ara la de les eleccions europees per la "situació d'excepcionalitat" i que lidera Carles Puigdemont amb les incorporacions d'Antoni Comín, Clara Ponsatí, Erika Casajona i Gorka Knorr. Això sí, va deixar clar que

el PDeCAT ha de ser-ne "el pal de paller" per la seva trajectòria i història.

El mateix dia que Puigdemont presentava la llista a Bèlgica al matí i assegurava que no estava tancada al cent per cent, ja que reiterava l'oferta a ERC i a Oriol Junqueras a

La frase

"Anem a Europa a defensar el dret a l'autodeterminació amb una candidatura independentista"

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDeCAT

adherir-s'hi, el consell nacional va ratificar-la amb gairebé el 77% dels vots a favor. Bonvehí també va explicar que no faran coalició electoral amb el PNB, però que han acordat un protocol d'actuació comú al Parlament Europeu, amb l'objectiu de "lluitar" pel dret inherent d'autodeterminació de les nacions catalana i basca". Ahir també van aprovar el programa electoral a les eleccions espanyoles. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

GEMMA BUSQUETS

L'ENTREVISTA NOELIA BAIL

“Podem defensa el dret de decidir i pot pressionar el PSOE”

Igor Llongueres

La secretària general de Podem Catalunya, Noelia Bail, valora l'actualitat.

Què pensen de l'espionatge a Pablo Iglesias i Podem?

Hi havia molta gent poderosa que no volia que Podem governés i s'està demostrant amb Villarejo. És una prova més de l'estat de la nostra democràcia. És clar que les clavegueres no estan netes i que l'únic partit que les pot sanjar és Podem.

Pedro Sánchez diu que no hi ha clavegueres. Com pot afectar això la relació i una possible coalició amb el PSOE

Parlar de relacions bones o dolentes ve condicionat per les polítiques que puguis fer. Podem va aconseguir que el PSOE virés i fes polítiques per tota la ciutadania, com en l'habitatge i els pres-

FOTO: MANEL LLADÓ

supostos, que haurien estat els més socials de la democràcia espanyola. És un tema de forces. Si Podem té força en el Congrés el PSOE haurà de mirar cap a la ciutadania.

Què defensen per a Catalunya?
Sempre hem defensat el dret de decidir. El referèndum ha de ser el desenllaç d'un seguit de fases. Primer hi ha d'haver un reconeixement mutu entre Espanya i Catalunya, una reconciliació,

unes ganes de parlar perquè hi hagi un diàleg. Aquest acord ha de donar un referèndum amb garanties i legal. L'1-0 vaig anar a votar com a ciutadana per expressar la meua opinió, però s'ha de fer de forma legal i que sigui reconegut.

El PSOE no vol parlar del dret de decidir

Posem per sobre dels vots i l'interès electoral un principi molt bàsic que és el dret de decidir. En el cas del PSOE està apel·lant a una part de la societat que considera que aquest dret de decidir no ha d'existir. Considero que és una equivocació. Com a partit d'esquerra has d'escoltar la ciutadania. Podem és l'únic partit estatal que defensa el dret de decidir i si té força al Congrés podrà pressionar el PSOE. Necessitem una solució pactada.

Ho posarien com a línia vermella per investir Sánchez?

Hi hauria de respondre Pablo Iglesias. Al final la política no es diu, es fa. I en les eleccions del 28-A decidim el Congrés i el Senat i el futur de Catalunya. ■

L'ANÀLISI

“Justícia a dues velocitats”

L'advocat Jaume Alonso-Cuevillas va aclarir ahir la notícia segons la qual el jutge Llarena arxivava la causa dels “processats rebels”, referint-se als exiliats. “La notícia és que hagin tardat nou mesos quan estem acostumats, en aquest procés judicial, que tot va a una velocitat inusitada”, va explicar Cuevillas, que remarcava que aquesta providència de Llarena es podia haver dictat el 9 de juliol. “És una conseqüència automàtica de la declaració de rebel·lia”, va dir. I hi va afegir: “Demostra que tenim una justícia a dues velocitats, que va molt ràpid quan li interessa i que quan no li interessa congela els temes”

Jaume Alonso-Cuevillas

QUARTA JORNADA GASTRONÒMICA DE LES PLANTES OBLIDADES

▶ IGUALADA, 13 D'ABRIL 2019

Més de 90 activitats en una jornada única al sud d'Europa on les males herbes són les protagonistes

Vine a Igualada i aprèn a fer patés amb ortigues, degusta xocolates silvestres, o descobreix com utilitzen les plantes d'aquí en altres llocs del món

Més informació i inscripcions: www.eixarcolant.cat

AMB EL SUPORT DE:

Ajuntament d'Igualada

UNIVERSITAT DE BARCELONA

Diputació de Barcelona

ORGANITZAT PER:

Col·lectiu Eixarcolant

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap de llista del PP per Tarragona per al 28-A

Jordi Roca

“No hi ha un nacionalisme espanyol excloent”

CONTINUÏTAT • Després d'anys a l'Ajuntament de Tarragona i de passar pel Parlament català, es presenta per tercera vegada per al Congrés dels Diputats **INFRASTRUCTURES** • Dona prioritat al corredor del Mediterrani, les autopistes i altres obres clau per a Tarragona

Bernat Salvà
TARRAGONA

Jordi Roca Mas (Tarragona, 1970) va passar pantalla de la política municipal i autonòmica al Congrés dels Diputats just quan les legislatures es van escurçar: es presenta per tercer cop pel PP a Tarragona en tres anys i mig, després de ser elegit el 2015 i el 2016. “És el que té la inestabilitat que ha portat el multipartidisme”, comenta. Les infraestructures, per les quals porta anys lluitant, són prioritàries en l'agenda d'un polític amb taules que no es desmarca gens de la línia dura que marca el seu líder, Pablo Casado, pel que fa al procés, l'independentisme i els socialistes.

Amb quins ànims afronta aquestes terceres eleccions generals?

Amb molts ànims, perquè la feina que s'ha fet és molt bona. Hem defensat la província a Madrid en les infraestructures, que és potser el tema més important; en temes d'igualtat, ensenyament, energia, aigua...

Diria que la feina més important que ha fet és en infraestructures?

Hi ha hagut molt debat del procés, identitari. Negar-ho seria enganyar-se. I hem

Jo no m'he trobat mai un nacionalista espanyol en cap institució que vulgui excloure ciutadans per la llengua o pel lloc on ha nascut

treballat en infraestructures, energia, turisme... Som una província molt rica, jo personalment he participat en moltes comissions diferents defensant Catalunya o la província de Tarragona.

Després que el PP hagi estat el gran partit espanyol de dretes, com els pot afectar aquesta fragmentació de l'espai conservador, a tot l'Estat i a Tarragona?

Jo soc un defensor del bipartidisme, perquè crec que dona estabilitat, governabilitat, capacitat de preveure què passarà

Del planter municipal a parlaments agitats

Informàtic abans de dedicar-se a la política, Jordi Roca es va forjar al planter de la política municipal, com a regidor de l'Ajuntament de Tarragona entre el 2007 i el 2015. Diputat del Parlament de Catalunya del 2012 al 2015, quan el procés començava a agitar les aigües tranquil·les de la cambra catalana, va ser escollit representant al Congrés dels Diputats, el 2015, on ha format part de diverses comissions. El final del bipartidisme també ha portat la inestabilitat a Madrid, on ja porta dues legislatures inacabades.

en el futur. Ara està tot més obert, no se sap quines aliances hi pot haver. Però al final la democràcia és així, la gent pot escollir el multipartidisme i potser pot tornar al bipartidisme. Això és la màgia de la democràcia, que la gent decideixi diferents opcions.

Però no pateixen que la divisió del vot de la dreta els pugui perjudicar?

Quan hi ha dos partits, el repartiment és més beneficiós per a tots, i quan n'hi ha molts, hi ha menys per repartir. Però la política de pactes té el seu atractiu. I ara ningú pot dir que no se sent representat. I si els espanyols es cansen d'instabilitat, tornaran a votar els grans partits.

A què es referia quan va dir, en presentar la seva candidatura, que la solució és la reconstrucció moral de la política?

Em referia a Pedro Sánchez i a les *fake news* que han difós, com allò que prendran els nadons als immigrants o que el PP baixaria les pensions, que eren mentides. Pel que fa a la reconstrucció moral de Catalunya, molt em temo que al comandament hi ha gent que ha escrit, ha dit i fins i tot s'ha rigut de coses que van més enllà de la humanitat. La reconstrucció moral ha d'anar per aquí. I també per no buscar enemics fora de Catalunya. Espanya segur que fa coses mala-

Amb el PP s'ha avançat durant set anys amb dues recessions, hem prioritzat les infraestructures estratègiques

ment i jo seré el primer de denunciar-les, però l'agenda política catalana va contra els interessos dels catalans. Malauradament, els que manen a Catalunya van contra els catalans.

No fa aquestes acusacions extensibles a partits com Vox?

Un dia a tots se'ns pot escalfar la boca, tots som humans, però Vox no ha escrit res sobre deficiències genètiques, ni sobre carronyers... No ens agrada, però no arriben a perdre la humanitat o cosificar l'adversari, com sí que ha fet el nacionalisme.

Pablo Casado no fa un discurs amb més contingut nacionalista espanyol?

Jo no m'he trobat mai un nacionalista espanyol en cap institució, no m'he trobat mai ningú que vulgui excloure ciutadans per la llengua, pel lloc on ha nascut... L'altre dia hi va haver una manifestació independentista a Madrid, amb llaços, estelades..., jo casualment era allà, i no va passar res. I aquí muntés una manifestació i tens aldarulls. L'altre dia en una manifestació de gent amb banderes d'Espanya jo vaig veure que portaven una galleda plena de pedres. La diferència és abismal. No hi ha un nacionalisme espanyol excloent i sí que hi ha un nacionalisme excloent aquí a Catalunya.

**Amb el corredor del Mediterrani i l'auto-
via A-27 hi ha hagut retards. Com pensa
defensar-los a Madrid?**

Jo les he defensat especialment, tenint en compte que ens les vam trobar aturades. L'últim que va fer el PSOE quan era al govern va ser aturar totes les infraestructures, i nosaltres, en un temps de crisi molt profunda, hem fet l'A-27 fins a Valls, i hem fet el corredor del Mediterrani, que ara s'ha aturat com tot, per la instabilitat i perquè als socialistes no els importen les infraestructures. Som el país que més ha avançat: en termes relatius, estem millor que França, Itàlia, Eslovàquia, Hongria... I s'ha avançat durant aquests set anys amb dues recessions; hem prioritzat les infraestructures estratègiques.

**Aviat s'acaba la concessió de l'AP-7. El
PP defensarà que no hi hagi peatges?**

Li ho diré ben clar: el Partit Socialista i Convergència, amb el suport d'Esquerra, formen el bloc de la perpetuació dels peatges. Els únics que hem eliminat i rebaixat peatges som el PP. I ara que acabaven els períodes de concessió, el nostre compromís des del 2015 era no prorrogar més els peatges, amb cap excusa.

**Veu alguna sortida política a la situació
que s'ha creat?**

La sortida a la situació és que no mani a la Generalitat gent que vol saltar-se la llei i imposar una república totalitària

Sí, que a Catalunya no passin coses que no passen arreu d'Europa: que no s'imposi una immersió lingüística mentre els nacionalistes porten els seus fills a educació trilingüe; que no hi hagi aquest clima antidemocràtic de no poder organitzar esdeveniments sense patir violència; que els mitjans de comunicació siguin de tots; que els espais públics siguin de tots i no estiguin ocupats per la simbologia d'una opció política; que no tinguem al capdavant de la Generalitat algú que reclama la via eslovena, on hi va haver morts al carrer; que no hi hagi al capdavant de la Generalitat gent que es vol saltar la llei i imposar una república totalitària...

**El PP no té cap responsabilitat en
aquesta situació? Quan Mas va demanar
a Rajoy un pacte fiscal...**

Tots hi hem tingut responsabilitat, però un no pot negociar el que no es pot donar. El 2012 estàvem a la vora del rescat.

**I, en general, el PP no en té cap
responsabilitat?**

A Catalunya hi ha hagut una campanya brutal per la sentència de l'Estatut, però era tan important, que el 6 i 7 de setembre del 2017 se'l van carregar al Parlament. Al final s'ha vist que el que volien era concentrar tot el poder. ■

Collboni, Grande-Marlaska i Batet, ahir, a la seu LGTBI de Barcelona ■ EFE

El PSOE admet que cal formar en drets LGTBI la policia

■ Grande-Marlaska defensa una millor investigació dels cossos policials per prevenir els delictes d'odi sexual

Xavier Miró
BARCELONA

El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska; l'alcalde del PSC, Jaume Collboni; la delegada federal LGTBI del PSOE, Isabel Garcia, i el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, van admetre ahir deficit de formació i sensibilitat dels cossos policials pel que fa a l'atenció a les víctimes lesbianes, gais o transsexuals de delictes d'odi, així com la necessitat d'una millor investigació i actuació per evitar-los. Ho van fer en la cloenda de la primera jornada de campanya LGTBI que el PSOE va voler portar a Barcelona en reconeixement del paper d'avantguarda de la capital catalana també en aquesta lluita social.

En la recentment estrenada seu LGTBI, al barri de Sant Antoni, el ministre de l'Interior va defensar el treball que fa el seu departament per una "lluita efectiva contra els delictes d'odi", una lluita que qualifica de "referent" en àmbits internacionals, però també va reconèixer que cal formació policial i una millor investigació per prevenir els atacs homòfobs. Una mica més expli-

La frase

“[El PP i Cs] han adoptat el discurs de l'extrema dreta trencant consensos que havíem assolit”
Meritxell Batet
MINISTRA I CANDIDATA DEL PSC

cit va ser el candidat a l'alcaldia, Jaume Collboni, que va reconèixer que “continuen existint els racons obscurs” i va citar la policia com el primer, junt amb la discriminació laboral, l'assetjament per orientació sexual a les escoles o la “tornada a l'armari” de les persones LGTBI quan arriben a la vellesa.

L'alcalde socialista va dir que “no és veritat que els drets no estiguin en risc” a pesar que l'espanyol va ser el cinquè estat del món a reconèixer el matrimoni homosexual i va recordar que la seu LGTBI de Barcelona va ser objecte d'un atac de la ultradreta l'endemà d'inaugurar-se. “Volem que la policia ens defensi”, deia Iceta en la seva intervenció, després de recordar que ja fa vint anys que va fer pública la seva condició homosexual —“i no me n'he penedit”.

La més clara sobre el dèficit de sensibilitat dels cossos policials però també de la justícia va ser la delegada federal LGTBI del PSOE, la canària Isabel Garcia, que no va dubtar a afirmar com a lesbiana: “De vegades deixem de posar denúncies per com ens tracten a comissaria o als jutjats.” Garcia va comprometre l'aprovació de la llei estatal contra la discriminació que el govern de Sánchez no ha pogut aprovar en aquests mesos, però també va anunciar que caldrà posar fi a la “discriminació en algunes comunitats” pel que fa als drets de paternitat i maternitat dels homosexuals, així com garantir el finançament públic de les operacions de canvi de sexe.

La candidata del PSC, Meritxell Batet, va ser l'encarregada de reafirmar la disjuntiva electoral del 28-A a què s'enfronta el país, segons el PSOE, entre “un país modern, que conquereix drets i llibertats o que involuciona i en perd” amb relació al PP, Cs i Vox. Batet va acusar el PP i Cs d'haver renunciat al centredreta i haver adoptat el discurs de “l'extrema dreta trencant consensos i conquestes que havíem assolit com a societat”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

L'eix nacional, tercer factor per decidir el vot en les municipals

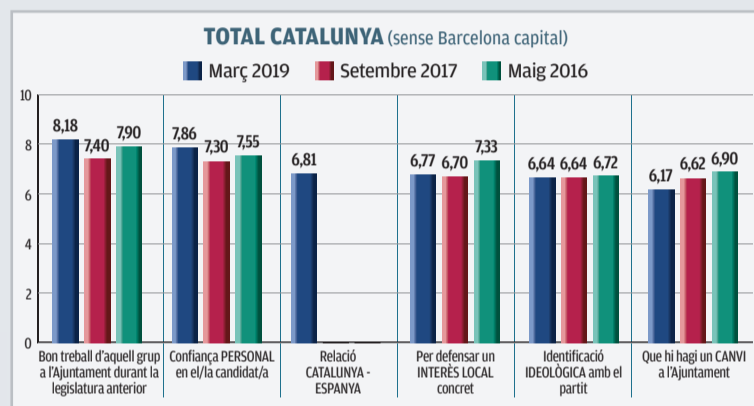
El sí i el no empatarien en un referèndum sobre la independència amb un 87% de participació exclouent Barcelona. El votant dels comuns, qui menys té en compte la relació amb Espanya a l'hora de triar alcalde

Observatori de Política Municipal Març 2019

Font ACM
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Grau d'importància de diversos aspectes per decidir el vot municipal

Normalment per decidir el vot en unes eleccions municipals a [...], quina importància dona als següents aspectes... (Nota mitjana. Escala del 0 al 10)

La relació Catalunya-Espanya

Intenció de vot en les eleccions municipals del 26 de maig del 2019

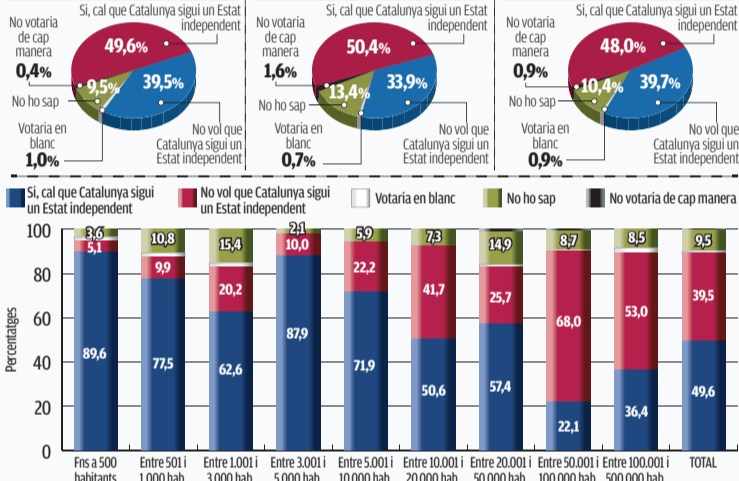
Intenció directa de vot en un referèndum per la Independència

(sense Barcelona capital)

Si finalment, si a Catalunya es pogués celebrar el referèndum per decidir sobre la INDEPENDÈNCIA o no de Catalunya, quina d'aquestes opinions recull millor el que vostè pensa?

Intenció directa de vot en un referèndum per la Independència de Catalunya

(poblacions fins 500.000 habitants)

Emili Bella BARCELONA

La relació entre Catalunya i Espanya és el tercer motiu dels catalans a l'hora de decidir el vot en les eleccions municipals, després de la feina feta pel grup municipal i de la confiança personal amb el candidat, segons el darrer Observatori de Política Municipal encarregat per l'Associació Catalana de Municipis (ACM), que ha preguntat específicament per prime-

ra vegada per l'eix nacional com a factor per triar la papereta. "La gent prioritza la gestió, fer les coses ben fetes i el bon govern, però l'eix nacional no queda relegat a un nivell zero", conclou el president de l'ACM i alcalde de Sallent, David Saldoni. Els enquestats valoren amb un 6,81 sobre 10 la importància de la posició dels candidats municipals respecte al conflicte amb Espanya. Per partits, els votants que més ho tenen en

compte són els de Demòcrates (9), seguits del PP (8,46), ERC (8,27), partits d'àmbit estrictament local (8,12) i Junts per Catalunya (8,03). Per contra, els electors que menys pensen en aquests termes a l'hora de votar l'alcalde són els dels comuns (3,50).

L'observatori, realitzat entre el 12 i el 26 de març a partir de 1.200 enquestes telefòniques amb mostres proporcionals i representatives dels municipis ca-

Creix la preocupació per la seguretat

Entre les tres demandes principals dels ciutadans hi ha la millora de la seguretat (després de la neteja i l'arranjament dels carrers i la il·luminació), un indicador que ha crescut set punts respecte a l'últim observatori, del setembre del 2017. L'augment es deu, segons el president de l'ACM, a "problemes de seguretat ciutadana com les bandes organitzades, sobre-

tot en municipis de la costa, que entren en domicilis amb un coneixement perfecte del Codi Penal i una frustració enorme dels cossos de policia, que quan enganxen algú, l'endemà surt per la porta de la comissaria i pot continuar robant". En aquest sentit, els ajuntaments reclamen una modificació del Codi Penal per endurir les penes per als reincidents.

La confiança augmenta

D'altra banda, els ciutadans posen un 6,03 a la tasca del govern municipal. "Hi ha una molt bona valoració de la feina feta pels municipis. La gent confia en la feina que fan els ajuntaments del país", celebra Batalla. Un 53,5% dels enquestats afirmen confiar molt o bastant en el seu Ajuntament, quasi 8 punts més que la percepció que es tenia el setembre del 2017. ■

Roses per Sant Jordi

Roses preparades i muntades
des d'1,23 € (tot inclòs)

Roses preparades a granel
des de 0,92 € (tot inclòs)

Majoristes des de 1980

Miquel i Àngel Puig, C.B.
937 523 994 (3 línies) comercial@miap.es
Consulteu ofertes disponibles a www.roses-santjordi.com

Ajuntament de Dosrius
ANUNCI

El Ple municipal, en sessió extraordinària i urgent de data 02 d'abril de 2019, va aprovar la modificació del projecte d'obra local anomenada "Modificació del traçat del camí Ral de Dosrius a Canyamars", amb un cost d'execució material total de 19.476,57 euros (IVA inclòs), no experimentant cap variació, i, a més, va aprovar inicialment la relació detallada de béns i drets afectats pels quals s'han de constituir les servituds assenyalades que pertocquin i s'han d'ocupar per a l'execució del projecte esmentat, així com declarar la utilitat pública de l'execució del projecte d'obra municipal ordinària abans indicat, i la necessitat d'ocupació dels béns i drets que apareixen identificats en la relació detallada a efecte de constitució de servitud i ocupació.

Durant el termini de trenta dies hàbils, comptat des de l'endemà de la darrera publicació del corresponent anunci al BOPB, en un diari d'àmplia difusió i a l'e-Tauler de la Corporació, l'expedient restarà sotmès a informació pública per tal que s'hi puguin formular les al·legacions i reclamacions sobre el projecte, i a efecte, alhora, de corregir possibles errors en la relació de béns i drets afectats i, per acabar, amb la finalitat afegida de poder al·legar, si escau, el que es consideri pertinent sobre la procedència de l'ocupació o disposició dels béns o drets esmentats o del seu estat material o legal, mitjançant qualsevol dels mitjans establerts per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Aquesta aprovació es considerarà com a definitiva si transcorre el termini no s'hi presenta cap al·legació; altrament, les reclamacions que puguin haver-hi, degudament informades, se sotmetran novament a l'òrgan competent, a fi que resolgui el que cregui més convenient.

La documentació es pot consultar a les dependències municipals en horari d'atenció al públic.

L'alcalde,
Marc Bosch de Doria

és de fusta

mobles a mida

cal rei

www.calrei.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Viladecans dona suport a Tamara i Adrià

Tamara Carrasco, al centre, entre els pares d'Adrià Carrasco ■ JUANMA RAMOS

■ Un miler de persones es manifesten contra el confinament i l'exili dels dos activistes perseguits judicialment

Rosa M. Bravo
VILADECANS

"Tamara, no estàs sola." "Adri, et volem a casa." "La solidaritat és la nostra millor arma." Aquestes van ser algunes de les consignes que més van corejar ahir als carrers de Viladecans el miler de manifestants que van voler donar el seu suport a Tamara Carrasco i Adrià Carrasco el dia en què es compleix un any del confinament de la primera al seu municipi i la fugida a Bèlgica del segon, després d'haver estat acusats de rebel·lió, sedició i terrorisme. Una emoció carregada d'emotivitat però també de denúncia d'una repressió que busca "atemorir-nos, injectar por i crear un relat de violència", com va assegurar l'Adrià a través d'un vídeo des de Bèlgica, en què va denunciar diverses accions repressives al voltant de l'1-O, però també altres lluites.

La protesta va estar encapçalada per la Tamara, els pares de l'Adrià i Roger Español, i va comptar amb

La xifra

1.000

persones es van manifestar ahir entre el Pla dels Màrtirs del Setge de 1714 i la plaça d'Europa de Viladecans.

la presència, entre d'altres, de Laura Borràs, Elisenda Paluzie, Vidal Aragonès i David Fernández. Al final de la marxa la Tamara va explicar que l'últim any ha estat "molt dur" per la prohibició de sortir de Viladecans, amb comptades excepcions —per anar a treballar, tot i que ara està de baixa, i per comparèixer al jutjat de Gavà—. Però que tot i el seu segrest "en una presó sense barrots" després d'un any "en què les clavegueres de l'Estat van trucar a la nostra porta", la seva convicció de ser innocent l'ha dut a un aprenentatge durant el qual ha continuat militant i no s'ha deixat enfonsar "pels que volen desmobilitzar el poble". ■

Un cas que continua als llimbs

La duresa del procés que estan vivint els dos militants del CDR es manifestava ahir especialment en el rostre de Sergi Carrasco, pare de l'Adrià. La família conviu des de fa un any amb la incertesa de no saber com acabarà tot plegat, entre altres coses "perquè cap jutjat se'n vol fer càrrec, ja que no hi ha res", segons Carrasco. És a dir, cap motiu que justifiqui la persecució judicial. El pare de l'Adrià es referia al periple viscut des de l'operació policial llançada l'any passat que va

acabar amb la Tamara traslladada a l'Audiència Nacional, que va decidir rebaixar l'acusació de terrorisme de la Guàrdia Civil a un cas de desordres públics i remetre la causa a Catalunya perquè un jutjat se'n fes càrrec. Cap dels dos que els pertocaria ha volgut assumir el cas, pel que continuen les mesures cautelars dictades per l'Audiència. El cas de l'Adrià és similar, ja que ni un jutjat de Granollers ni un de Vilanova s'ha fet càrrec del cas, i no es veu encara la fi a la incertesa judicial.

Sense límits

Amb 716.00 oients diaris*
Superem el nostre rècord històric

El matí de Catalunya Ràdio és el programa més escoltat de l'emissora.

Els informatius Catalunya migdia i Catalunya vespre són líders de les seves franges.

Creixem en entreteniment i esports amb l'Estat de Gràcia i el Tot costa.

I fem que la ràdio soni a cap de setmana, amb els bons resultats d'El suplement i el Tot gira.

I tot, gràcies a la teva confiança. Continuem endavant amb força per fer la millor ràdio del país.

*Font: EGM ràdio Catalunya. 1a onada 2019

CATALUNYA
RÀDIO

Estem
a punt

catradio.cat

